

Motion till riksdagen 2009/10:Ub356

av **Rossana Dinamarca m.fl. (v)**

En skola för jämställdhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om feministiskt självförsvar för alla flickor från årskurs 7.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förändringar i läroplanerna för grundskolan och gymnasieskolan samt i högskoleförordningens examensordningar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om uppdrag till Skolverket angående genuspedagogernas arbete.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kompetensutveckling för genuspedagoger.

Feministiskt självförsvar

Enligt Skolverket säger en fjärdedel av svenska skolelever att de upplevt sexuellt laddade verbala kränkningar. Sexuella kränkningar ökar i svenska skolor och var femte anmälning till Skolverket förra året handlade om kränkningar i vid mening – inbegripet fysiskt våld, sexuella trakasserier och verbala kränkningar.

För många unga kvinnor är vardagen fylld av rädsla, obehag och en ständig beredskap för trakasserier, närmanden och t.o.m. övergrepp. Rädslan begränsar unga kvinnors handlings- och livsutrymme och hindrar dem från att utveckla en grundmurad självkänsla och ett gediget självförtroende. De tvingas ta omvägar, undvika parker och vågar inte gå ensamma utomhus sent på kvällen. Många väljer att stanna hemma på kvällen om de inte vet att de hela tiden kan ha sällskap med någon kompis. Bland de grävsta uttrycken för mäns makt över kvinnor finns misshandel och våldtäkt. I Sverige våldtas fyra kvinnor varje timme och mer än dubbelt så många utsätts för kvinnomisshandel. Sexualiserat våld handlar om att hela tiden påminna om vilket kön

Fel! Okänt namn på

som besitter makten, i hemmet, på arbetsplatsen, i skolan eller i förhållandet. Vi kan konstatera att så länge flickor i landets skolor är utsatta för trakasserier måste något göras för att ge dem självförtroendet och styrkan att stå emot. Därför menar vi att feministiskt självförsvar bör erbjudas alla flickor från årskurs 7. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

I vår motion "Utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning" (2009/10:Ub350) avsätter vi också fem miljoner kronor under tre år till detta.

Feministiskt självförsvar handlar om att skaffa sig kunskap om det sexualiserade våldet, om samarbete mellan flickor eller kvinnor samt att skaffa sig handlingsberedskap att försvara sig mentalt, verbalt och fysiskt i en värld där flickor och kvinnor är underordnade och utsatta. Feministiskt självförsvar är grundat av kvinnor, för kvinnor och bygger på att flickor och kvinnor delar erfarenheter och tillsammans utarbetar strategier för att bl.a. hantera rädsla.

Till skillnad från t.ex. vanliga judo- eller karatekurser handlar feministiskt självförsvar först och främst om att öka medvetenheten om pojkars och mäns sexualiserade våld mot kvinnor samt medvetandegöra flickor eller kvinnor om deras möjligheter och rättigheter att försvara sig. Vetskapen om att man är värd att försvara, och att man får göra det med våld om man måste, stärker självförtroendet. Det gör att tjejer som lärt sig feministiskt självförsvar växer och kan lättare hävda sig också i situationer som inte är direkt hotfulla.

Genuskunskap

Jämställdhet är en politisk viljeyttring som alla politiska partier har enats om. Därför har jämställdhetssträvandena också skrivits in i de dokument som styr skola och högre utbildning. För grundskola och gymnasieskola ingår jämställdhet i läroplanerna, dels i den värdegrund som verksamheten ska gestalta och förmedla, dels när det gäller rätten till likvärdig utbildning och rätt till lika behandling. I nu gällande skollag står att alla som arbetar i skolan ska främja jämställdhet. I högskolelagen (1992:1434) 1 kap. 5 § finns en bestämmelse om att jämställdhet mellan kvinnor och män alltid ska iaktas och främjas i högskolornas verksamhet.

För att kunna leva upp till paragrafen krävs kunskap hos all personal i skolan. Men framför allt måste elever och studenter ges kunskap för att själva kunna bilda sig en egen uppfattning, ta ställning och själva agera för förändring. För att nå dit är kunskap om könsmaktordningen, kvinnors och mäns olika livssituation i olika tid och rum och olika feministiska teorier och samhällsanalyser ett grundläggande verktyg.

En grund för detta är den definition av jämställdhet som FN:s organisation för samarbete mellan länderna inom utbildning, vetenskap, kultur och kommunikation eller information (Unesco) arbetar efter och som i utbildningssammanhang inkluderar åtminstone tre dimensioner. Den första handlar om jämställdhet i termer av lika tillgång till utbildning, den andra om jämställdhet i utbildning och den tredje om jämställdhet genom utbildning. Sverige uppfyller Unescos jämställdhetsmål vad gäller den första dimensionen. Här har

flickor och pojkar samt kvinnor och män samma formella rätt till utbildning. Samtidigt vet vi att flickor och pojkar väljer olika inriktningar på sin utbildning. Pojkar prioriterar i högre grad än flickor studieval som leder till yrken inom bl.a. teknik, bygg och hantverk, medan flickor i större utsträckning prioriterar vård, omsorg och skola.

Unescos andra dimension av jämställdhet i utbildning berör flera olika aspekter, dels handlar det om frihet från diskriminering och bemötandet i skola och utbildning, dels handlar det om innehållet i utbildningen, dvs. jämställdhet som ett kunskapsområde. Den senare är relaterad även till den tredje dimensionen som berör jämställdhet genom utbildning. Vänsterpartiet anser att Unescos andra och tredje definition – jämställdhet i och genom utbildning – inte uppfylls i svensk utbildning och måste prioriteras.

I Lpo 94 och Lpf 94 finns avsnitt om skolans uppdrag respektive skolans huvuduppgifter. I dessa avsnitt beskrivs ett antal perspektiv som ska finnas med i all undervisning: historiskt, internationellt, etiskt och miljömässigt. Vänsterpartiet anser att till dessa bör läggas ett genusperspektiv. För grundskolan kan det placeras efter internationellt perspektiv i Lpo 94 och ges följande lydelse: Genom genusperspektivet får eleverna möjlighet att ytterligare nyansera frågorna om mångfald, makt och jämlikhet. Undervisningen stödjer därmed eleverna i deras identitetsskapande process samt ger dem förutsättningar att själva ta ställning och påverka rådande könsmaktsstrukturer.

I Lpf 94 för gymnasieskolan och grundläggande vuxenutbildning bör avsnittet om genusperspektiv placeras direkt efter det etiska perspektivet och ges följande lydelse: Genusperspektivet stödjer elevernas utveckling och identitetsskapande process. Det ska ge kunskap om maktrelationen mellan gruppen kvinnor och gruppen män samt om hur begreppen kvinnligt och manligt konstrueras inom en patriarkal ordning. Det skall ge eleverna förutsättningar att själva ta ställning och kunna påverka rådande könsmaktsstrukturer.

På högskolenivå menar vi att som ett första steg måste kunskapsaspekten av jämställdhet skrivas in i examensordningarna. Det gäller alla examina, men det är särskilt viktigt och betydelsefullt i alla de utbildningar som leder till yrken som medför arbete med människor och behandlar människors liv – såsom lärare, läkare, sjuksköterskor, jurister, socionomer, psykologer, studievägledare m.fl. I t.ex. lärarexamen finns i dag ett mål om att lärarstudenten ska inse betydelsen av könsskillnader i undervisningssituationen och vid presentation av ämnesstoffet. Vi menar att detta är både vagt och oklart och föreslår följande lydelse: Lärarstudenten ska inse betydelsen av könsmaktsordning i skolans hela verksamhet och i undervisning, i relationen till eleverna likväl som vid val av och presentation av ämnesstoff.

För att underlätta samverkan mellan nyexaminerade och redan verksamma lärare måste också genuskunskap prioriteras i all lärarfortbildning. Detsamma gäller socionomer, läkare, sjuksköterskor, jurister, psykologer, studievägledare m.fl. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Fel! Okänt namn på

Genuspedagogerna

För att förbättra och förstärka jämställdhetsarbetet i förskolan och skolan avsatte Vänsterpartiet tillsammans med Socialdemokraterna och Miljöpartiet pengar i budgetpropositionen för 2002 för att utbilda minst en genuspedagog i varje kommun. Tanken är att genuspedagogerna ”skall arbeta med jämställdhetsfrågor i den pedagogiska praktiken för att höja kvaliteten och öka måluppfyllelsen inom detta kunskapsområde”.

För att jämställdhetsarbetet ska vara framgångsrikt måste det finnas med i hela verksamheten i förskola och skola. Därför måste varje anställd få tillräcklig kunskap och medvetenhet om hur det egna förhållningssättet och den pedagogiska verksamheten påverkar ur jämställdhetssynpunkt. Genuspedagogerna skulle kunna ha en viktig del i detta arbete, men för att genuspedagogerna ska få möjlighet att nå alla anställda krävs att de är fler och en genuspedagog per kommun är därför otillräckligt.

En annan förutsättning för att genuspedagogernas kompetens ska kunna tas till vara är att de har tillräckligt med tid och resurser till sitt förfogande. Alltför många av dem som har utbildat sig till genuspedagog måste bedriva jämställdhetsarbetet inom ramen för sina ordinarie tjänster. Det finns därför ett stort behov av mer resurser för att inrätta särskilda tjänster för genuspedagogerna i kommunerna och på skolorna. Detta är ett viktigt steg för att nå Jämställdhetsdelegationens förslag om att det ska finnas minst en genuspedagog per 25 anställda år 2012. Vi höjer också statens bidrag till kommunerna för att göra det möjligt att anställa fler genuspedagoger, vilket framgår av vår budgetmotion.

Vänsterpartiet förslår också att Skolverket får i uppdrag att utarbeta råd och riktlinjer för hur genuspedagogerna ska arbeta med jämställdhetsfrågorna för att deras kunskaper ska kunna utnyttjas på bästa sätt. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Jämställdhet är ett rörligt kunskapsområde. Ny forskning och nya erfarenheter läggs hela tiden till den tidigare kunskapen och nya metoder och förhållningssätt utvecklas för att främja jämställdheten. För att genuspedagogernas arbete ska vara framgångsrikt är det viktigt att de får tillgång till ny kunskap. Redan utbildade genuspedagoger måste därför få möjlighet att fortbilda sig och få kontinuerlig kompetensutveckling. Bland annat bör de pengar, som regeringen har avsatt till lärares fortbildning och kompetensutveckling i det s.k. Lärarlyftet, också komma genuspedagoger till del. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 3 oktober 2009

Rossana Dinamarca (v)

Siv Holma (v)

Elina Linna (v)

Lena Olsson (v)

Amineh Kakabaveh (v)

Eva Olofsson (v)